

Ἀλῆ-Πασᾶ καὶ Μουσταφάμπεη, καὶ ἐκ τῆς δευτέρας, ὅπου ἦτον ἐξ Ἄρτης πέντε, τὸν Ἰσλάνμπεη, Χοτάμπεη, Σεῖτ μπεη καὶ ἄλλους δύο.

— Ὁ Ἀλῆ-Πασᾶς ὑπάνδρευσε τὴν ἀδελφὴν του Σαχνισιὰν μὲ τὸν Ἀλῆ-Πασᾶ υἱὸν Καπλάν-Πασᾶ ἀπὸ Ἀργυρόκαστρον· καὶ ἐπειδὴ ὁ γαμβρὸς του Ἀλῆ-Πασᾶς δὲν ἐσυμφωνοῦσε μὲ τὸν Βεζύρ Ἀληπασᾶν, ἐχθρεύθησαν ἀνάμεσόν τους, τόσον ὅπου ὁ Βεζύρ Ἀλῆ-Πασᾶς ἀπεράσισε νὰ δολοφονήσῃ τὸν γαμβρὸν του Ἀλῆ-Πασᾶν· ἐσπείρε ζιζάνια μεταξὺ τοῦ γαμβροῦ του Ἀλῆ-Πασᾶ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰσλάνμπεη· τόσα ἔκαμε, τόσα ἐνήργησεν, ὥστε κατὰπεισε τὸν Ἰσλάνμπεη νὰ θανατώσῃ τὸν ἀδελφόν του Ἀλῆ-Πασᾶν, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅτι νὰ στεφανώσῃ μετὰ τοῦτο ὁ Ἰσλάνμπεης τὴν ἀδελφὴν του Σαχνισιὰν καὶ νὰ γίνῃ καὶ κύριος τῶν κτημάτων τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ, νὰ ᾔνῃ καὶ αἰωνίως σύμμαχοι· ὃ καὶ γέγονεν· ἐδολοφόνησεν ὁ Ἰσλάνμπεης τὸν ἀδελφόν του Ἀλῆ-Πασᾶν καὶ ἔγινε κύριος τοῦ ὀσπητίου, καὶ τῶν ὑπαρχόντων του· ὅτε ὁ Μουσταφάμπεης ἀδελφὸς ὁμομήτριος τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ φοβηθεὶς κατέφυγε πρὸς τὸν Κούρτ-Πασᾶν εἰς τὸ Μπεράτι. Μένουσα δὲ ἡ Σαχνισιὰ χήρα μὲ μίαν μόνην θυγατέρα, ἐκ τοῦ φρονεθέντος ἀνδρός της, ἦλθεν ὁ ἀδελφὸς της Βεζύρ Ἀλῆ-Πασᾶς εἰς Ἀργυρόκαστρον καὶ ἐκόνευσεν εἰς τὸ ὀσπήτιόν της ὅπου ἐκάθητο καὶ ὁ ἀδελφοκτόνος Ἰσλάνμπεης· καὶ λέγει τῆς ἀδελφῆς του νὰ στεφανώσῃ τὸν φονεὴ· ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῶς ἐπέθετο, μάλιστα δὲ μὲ ἰσχυρογνωμοσύνην ἐναντιοῦτο, κλαίουσα καὶ θρηνοῦσα τὸν ἄνδρα της Ἀλῆ-Πασᾶν. Τότε ὁ ἀδελφὸς της Βεζύρ Ἀλῆ-Πασᾶς θυμωθεὶς ἐναντίον της τὴν ἐφοβέρισε λέγοντάς την, ὅτι ἂν δὲν πεισθῇ νὰ στεφανώσῃ τὸν φονεὴ Ἰσλάνμπεη, ὅπου αὐτὸς εἶχε μὲ τοῦτον τὰς σχέσεις τῆς πολιτικῆς του, ἤθελε τὴν θανατώσει· τότε ἡ Σαχνισιὰ φοβηθεῖσα τὸν θάνατον, θέλουσα καὶ μὴ θέλουσα βικαστικῶς ἐστεφάνωσε τὸν φονεὴ τοῦ ἀνδρός της.

— Παροιμία εἰρωνικὴ τοῦ Μούτζου-Χήσου·
Σύρε καὶ ἔλα Μουτζο-Χήσο,
ἕως αὐτοῦ καὶ πάλαι πίσω.

— Κακόσι τσεφτελίκι τῶν Γαρδικιωτῶν τὸ ἐπλάκωσε ὁ Ἀλῆ-Πασᾶς, καὶ ἐξ αἰτίας τούτου ἄρχισεν ἡ μάχη μὲ αὐτούς· οἱ Γαρδικιωταὶ ἐσυμμάχησαν μὲ τοὺς Ῥιζιώτας, ἐπολέμησαν μὲ τὴν Χάνκω, ὅπου ἦτον εἰς τὴν Κάριανη, καὶ τὴν ἐπίασαν σκλάβαν.

— Χατζη-Ἀγάς ἀδελφὸς τοῦ Ντόστη ἐλευθέρωσε τὴν Χάνκω· ἐθύμωσαν οἱ Γαρδικιωταὶ κατ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑκαψαν τὸ σπῆτι.

— Ἐφυγεν ὁ Ἀλῆ-Πασᾶς ἀπὸ τὴν Κάριανη καὶ ἐπῆγε καὶ ἔκτισε πύργον καὶ τζαμί εἰς τὸ Γκιέτι· οἱ Ῥιζιώται ἠνώθησαν μὲ τὸν Κούρτ-Πασᾶ· φοβή-

θεις ὁ Ἀλῆ-Πασᾶς ἀπὸ τοῦτο ἔφυγε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ Τεπελένι· φεύγοντας αὐτὸς, οἱ Ῥιζιώταις τοῦ ἑκαψαν τὸ σπῆτι του.

— 1784. ἐχάλασε τὸ Χόρμοβο.

— 1785. ἐχάλασε τὸ Λόμποβο.

— Εἰς τοὺς 1785 (Ιουνίου 18) ἦλθε στὸ Ζαγόρι.

— Εἰς τοὺς 1784, τὸν Ὀκτώβριον ἔγινε πασᾶς τοῦ Δελβίνου.

— Μουσταφᾶ-Πασᾶς Κόκας εἶνε ὁ πατέρας τοῦ Σελήμ-μπεη ἀπὸ τὸ Δέλβινο. Ἡ γυναῖκα τοῦ Σελήμ-μπεη Κόκα ἦτον θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ, τοῦ Ἰσμαήλ-μπεη· ὅτι ὁ πατὴρ του ὁ Βελη-Πασᾶς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ, ἦτις ἦτον ἀπὸ τὴν Λόντζαν, ἀδελφὴ τοῦ Ζενέλ-μπεη, εἶχε πάρει καὶ μίαν ἄλλην ἀπὸ τὸ χωρίον Μπέντζας· ἐκ τῆς ὁποίας ἐγέννησε τὸν Ῥηθέντα Ἰσμαήλ-μπεη, καὶ ἄλλον ὀνόματι Ταήρ-μπεη, τοὺς ὁποίους ἀμφοτέρους ἐδολοφόνησε.

— Μουσταφᾶ-Πασᾶς ἀπὸ τὸ Δέλβινο ἦτον υἱὸς τοῦ Σελήμ-Πασᾶ.

— Κατὰ τοὺς 1776 ἐπίασαν τὴν μάναν του σκλάβαν.

— Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ἦλθεν εἰς τὰ 1777 καὶ 1778.

— Εἰς τὰ 1785 ἐπολέμησε μὲ τὸ Λόμποβον καὶ ἔφυγαν οἱ Λομποβίταις, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον.

— Εἰς τὰ 1784 ἐθανάτωσε τὸν Τσκούση-Δρίφτην.

— Εἰς τὰ 1820 περὶ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου ἐλειποτάκτησαν οἱ Σουλιῶται.

— Εἰς τὰ 1820 εἰς τὰς 23 Δεκεμβρίου ἐλειποτάκτησεν ὁ Ἀλέξης Νούτζου, ἄγου Μουχουρτάρης καὶ Σιλικτάρης.

Τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ.

—οο—

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΛΥΣΣΕΩΣ.

Ἐγαπημένοι μου Γαλαξιδιώται.

Ἦτανε βέβαια ἀπὸ τὸ Θεὸ γραμμένο νὰ ἀδράξω με τὰ ἄρματα μία ἡμέρα, καὶ νὰ χυθοῦμε καταπάνου στοὺς τυράννους μας, ποῦ τόσα χρόνια ἀνελεῆμονα μᾶς τυραγνοῦν. Τί τὴ θέλομε, βρε ἀδέρφια, αὐτὴ τὴν πολυπικραμένη ζωὴ, νὰ ζοῦμε ἀποκάτου στὴ σκλαβιά, καὶ τὸ σπαθὶ τῶν Τουρκῶν νὰ ἀκονιέται στὰ κεφάλια μας, δὲ τηρᾶτε ποῦ τίποτε δὲν μᾶς ἀπόμεινε· αἱ ἐκκλησιᾶς μας γενήκανε τσαμικὰ καὶ ἀχούρια τῶν Τουρκῶν· κανένας δὲν μπορεῖ νὰ πῇ πῶς τάχα ἔχει τίποτα ἐδικό του, γιατί τὸ ταχυὰ βρί-

σκαται φτωχός, σὰ διακονιάρης στὴ στράτα· ἡ φαιμελιαίς μας καὶ τὰ παιδιὰ μας εἶνε στὰ χέρια καὶ στὴ διάκρισι τῶν Τουρκῶν. Τίποτα, ἀδέρφια, δὲ μᾶς ἔμεινε· δὲν εἶνε πρέποντας νὰ σταυρώσωμεν τὰ χέρια καὶ νὰ τερᾶμε τὸν οὐρανόν· ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε χέρια, γινώσι καὶ νοῦ· ἄς βωτήσωμε τὴ καρδιά μας καὶ ὅτι μᾶς ἀπαντυχαίνει ἄς τὸ βάλλωμε γλήγορα σὲ πρᾶξι, καὶ ἄς ἡμεθα, ἀδέρφια, βέβαιον τὸ πῶς ὁ Χριστὸς μας ὁ πολυαγαπημένος θὰ βάλῃ τὸ χέρι ἀπάνου μας. Ὅτι θὰ κάμωμε, πρέποντας εἶνε νὰ τὸ κάμωμε μίαν ὥρα ἀρχήτερα, γιὰτὶ ὕστερα θὰ χτυπᾶμε τὰ κεφάλια μας. Τώρα ἡ Τουρκία εἶνε μπερδευμένη σὲ πόλεμους, καὶ δὲν ἔχει ἀσκέρια νὰ στείλῃ καταπάνου μας· ἄς ὠφεληθοῦμε ἀπὸ τὴ περίστασι, ὅπου ὁ Θεὸς ἀκούοντας τὰ δίκαια παράπονά μας, μᾶς ἔστειλε διὰ ἐλλόγου μας· μίαν ὥρα πρέποντας εἶνε νὰ ξεσπάσῃ αὐτὸ τὸ μαράζι, ὅπου μᾶς τρώγει τὴ καρδιά. Στὰ ἔρματα, ἀδέρφια· ἢ νὰ ξεσκληθῶμε, ἢ ὅλοι νὰ πεθάνωμε· καὶ βέβαιον καλλίτερον θάνατον δὲ μπορεῖ νὰ προτιμήσῃ κάθε χριστιανὸς καὶ Ἕλληνας.

Ἐγὼ, καθὼς τὸ γνωρίζετε καλὸτάτα, ἡγαπητοί μου Γαλαξειδιόταις, ἢ μπορῶ νὰ ζήσω βασιλικά, μὲ πλούτια, τιμαὶς καὶ δόξαις· οἱ Τοῦρκοι ὅτι καὶ νὰ ζητήσω μου τὸ δίνουνε παρακαλόντας, γιὰτὶ τὸ σπαθὶ τοῦ Ὀδυσσεῖα δὲ χωρατεύει· ἔπειτα, κοντὰ καὶ στὰ ἄλλα ἐνθυμοῦνται τὸν πατέρα μου, ποῦ τοὺς ἐξεμάτισε. Μὰ, σὰς λέγω τὴ πᾶσαν ἀλήθειαν, ἀδέρφια, δὲ θέλω ἐγὼ μονάχα νὰ καλοπερνᾶω, καὶ τὸ γένος μου νὰ βογγᾷ στὴ σκλαβιά· μου καίεται ἡ καρδιά μου, σὰ βλέπω καὶ συλλογιόμην πῶς ἀκόμα οἱ Τοῦρκοι μᾶς τυραγνεύουν.

Ἀπὸ τὸ Μωριά μου στείλανε γράμματα πῶς εἶναι τὰ πάντα ἑτοιμα. Ἐγὼ εἶμαι στὸ ποδᾶρι μὲ τὰ παλληκάρια μου· μὰ θέλω πρῶτα νὰ εἶμαι βέβαιος τὸ πῶς θὰ μὲ ἀκολουθήσετε καὶ ἐσεῖς· ἂν ἐσεῖς κάμετε ἀρχὴ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἄλλη, θὰ σηκωθῇ οὕλῃ ἡ Ρούμελη· γιὰτὶ ὁ κόσμος φοβᾶται· μὰ σὰ ἰδῇ ἐλλόγου σας, ποῦ ἔχετε τὰ καράβια, καὶ ξέρετε καλλίτερα τὰ πράγματα τὸ πῶς σηκώνετε τὸ μπαράκι, θανά ξεθαρέψῃ καὶ τελειώσῃ ὅχι καλλίτερα τὸ πρᾶγμα.

Περιμένω ἀπόκρισι μὲ τὸν ἴδιον ποῦ φέρνει τὸ γράμμα μου.

Τὴ μπαρούτη καὶ τὰ βόλια τὰ ἔλαβα, καὶ τὰ ἑμέρασά· μὰ νὰ μὲ οἰκονομήσετε καὶ στουρνάρια· καὶ ἂν σὰς περισεύῃ καὶ ἄλλη μπαρούτη νὰ μου στείλετε, γιὰτὶ θὰ τὴν δώσω καὶ στοὺς Πατραντσικιώτες.

Τοῦ Πανουριᾶ τὰ λόγια μὴ τὰ πολυακοῦτε. Εἶνε φοβιτσάρης· μὰ σὰ τὸ σηκόσωμε ἐμεῖς, ἀλλέως δὲ μπορεῖ νὰ φικιάσῃ, πάρεξ νὰ ἐρθῇ μὲ τὸ μέρος μας.

Αὔριο τὸ βράδυ νὰ ἐρθῇ ἕνας στὸ μοναστήρι καὶ

ἐκεῖ θὰ εὕρῃ τὸν Γκούρα, γιὰ νὰ μιλήσῃ σὰν νὰ ἤμουν· ὁ ἴδιος ἐγώ. Τὸν Γκούρα νὰ τὸν ἀγαπᾶτε, εἶναι παιδί δικό μου, καὶ καλὸ παλληκάρι.

Χαιρετίσματα σὲ ὅλους τοὺς φίλους πέρα καὶ πέρα.
22 Μαρτίου, 1824.

Σὰς χαιρετῶ καὶ σὰς γλυκοφιλῶ

Ὁ ἀγαπητὸς σας

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΙΤΣΟΥ.

—ooo—

Β'.

Ἀγαπητέ μου ψυχοπατέρα, σὲ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σου.

Ἐγὼ κάθε φορὰν, ὅπου ἐλάμβανον πατρικά σου γράμματα, μὲ τὰ ὁποῖα μὲ ἐσυμβούλευες ὡς πατήρ καὶ πρακτικὸς γέρον ἐκεῖνα ὅπου ἐγνώριζες καλὰ καὶ ἐπαινετὰ πράγματα, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἦτον καὶ ἡ σύστησις τοῦ ἀνεψιοῦ σου Κωλέτου, δὲν ἔλειψα ποτὲ κάθε φορὰν, ὅπου ἔτυχεν ἐγκότρο, ὅπου νὰ σὰς ἀνταποκριθῶ διπλᾶ εἰς ὅλα τὰ γραφόμενα, τέλος πάντων ἐπέρασεν ἀρκετὸς καιρὸς ὅπου δὲν ἔχω λάβει γράμμα σου· τοῦτο μὲ παρακινεῖ νὰ ὑποπτεύσω ὅτι καὶ ἡ αὐθενταία σου νὰ ἔχῃς μέρος τῆς τωρινῆς μοναρχίας τοῦ ἀνωθεν ἀνεψιοῦ σας, καὶ ὅτι τώρα ὅπου ἐγὼ ἔχω χρεῖαν ἀπὸ σύστασιν μὲ παρήτησες· εἴξευρε λοιπὸν, ἡγαπητέ μου ψυχοπατέρα, ὅτι ὁ ἀνεψιός σου μὲ κατατρέχει τόσον, ὥστε ὄντας ἐγὼ εἰς Ναύπλιον αὐτὸς ἐνήργησεν ὅπου νὰ μὲ πιστολήσουν τρεῖς ἀκόλουθαις φοραῖς, καὶ τέλος πάντων, ἐπειδὴ δὲν ἐπέτυχεν δὲν ἔλειψε μετέπειτα ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιβουλευθῇ μερικῶς ἐμένα καὶ γενικῶς ὅλην τὴν φασίλιαν μου, προσφέροντας ἀπὸ τὰ δάνεια ὅπου ἦλθαν εἰς τὸ γένος δέκα χιλιάδες τάλαρα διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἀσπητιοῦ μου· πρῶτον πρᾶγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμεταχειρίσθη τὰ δάνεια τοῦ ἔθνους, εὐθὺς ὅπου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφθασαν. Ἀποτυχὼν ὁμοῦς εἰς τοῦτο τοῦ σκοποῦ δὲν λείπει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὸ νὰ μὲ ἐπιβουλεύεται παρομοίως καὶ μὲ μυρίους ἄλλους τρόπους· ἐὰν λοιπὸν δὲν μοναρχοφρονῇς μὴ λείψῃς ἀπὸ τὸ νὰ τὸν συμβουλεύσῃς, ὡς φρόνιμος γέρον, νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὰ τέτοια πράγματα ὡς βλαβερὰ εἰς τὴν ψυχὴν, τιμὴν καὶ τοῦ ἔθνους τὰ συμφέροντα· ἀλλὰ νὰ ἀλλάξῃ φρονήματα· καὶ νὰ μὴν ἀκούῃ ἄλλους διατὶ αὐτὴ ἡ στράτα ὅπου ἐπίασεν εἶνε κακὴ, καὶ δὲν θέλει τὸν εὐγάλει εἰς σὲ καλόν. Πρὸς τοῦτοις μὴ λείψῃς εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὸ νὰ συμβουλεύῃς καὶ ἐμένα μὲ συχνὰ γράμματά σου, ὅτι γνωρίζεις ὠφέλιμον.

Μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας μένω.

1824 76ρίου 44, Σπηλιὰ Βελίτσας.

Ὁ ψυχογιός σου

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΙΤΣΟΥ.

—==—

ΜΑΡΚΟΥ ΒΟΤΣΑΡΗ. (1)

Ἐλαβον τὸ ἀδελφικόν σας καὶ χείρων διὰ τὸ αἴσιον τῆς ἐρετῆς μοι ὑγείας σας, ἔγνω τὰ ἐν αὐτῷ ἔλαβον καὶ τὰ περικλειόμενα καὶ εὐχαριστῶ. Ἰδοὺ σας περικλείω καὶ τὴν ἀπόκρισίν των, καὶ παρκαλῶ νὰ τὴν στείλετε. Σας σημειώνω καὶ τὰ ἐδῶ τρέχοντα. Ὁ Σκόνδρας ἐξεστράτευσεν ἀπὸ Τρίκαλα καὶ καθυπέταξεν ὅλον τὸ Ἀσπροπόταμο, καὶ Ἄγραφα ἠχμηκλώτισαν καὶ κατέσφαξαν πολλοὺς, καὶ ἤδη ἐπροχώρησεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Καρπενησίου στρατοπεδευμένος· καὶ ἄμποτε ἡ δύναμις τοῦ νικηφόρου σταυροῦ νὰ δοξάσῃ τὰ ὅπλα μας μετὰ τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκην. Ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Καρλελίου δὲν ἤξεύρω τί γίνεται νὰ σας φανερώσω.

Σας ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς,

Τῇ 3 Αὐγούστου 1823

Ἅγιος Βλάσης.

μένω ὁ ἀδελφός σας
ΜΑΡΚΟΣ ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

*Περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογικῆς Σχολῆς
ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς τοῦ ἀρχιμανδρίτου
Κυρίλλου Ἀθανασιάδου.*

(Τέλος. Τῆς φυλλ. 347.)

Ἀφιερώσεις, ὠνήσεις καὶ προσθήκη δια-
φόρων χειρογράφων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις συγγραμμάτων καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἔλαβεν οὐ μικρὰν αὐξήσιν δι' ἀφιερώσεων, ὠνήσεων καὶ προσθήκης ἱερικών κωδίκων, γεγραμμένων τῶν μὲν ἐπὶ μεμβράνης, τῶν δὲ ἐπὶ χάρτου. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ Κ. Γρηγορίου Παλαμᾶ ἀφιερώσεις εἰς τὴν μεγάλην βιβλιοθήκην ἐγένοντο αἱ ἐξῆς:

Ὁ Μακαριώτατος καὶ καθιδρυτὴς τοῦ εὐαγοῦς τούτου τῆς παιδείας καταγωγίου, ὁ προνοῶν πάντοτε περὶ τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὸ τελειότερον, καὶ πᾶσαν προθύμως καὶ δι' ἁδρῶν δαπανῶν ἀναπληρῶν ἔλλειψιν, ἵνα μηδενὸς τῶν περὶ Παλαιστίνης σπουδαίων συγγραμμάτων στερῇται ἡ βιβλιοθήκη τῆς Θεολογικῆς αὐτοῦ Σχολῆς, μετεπέμψατο ἐξ Εὐρώπης πάντα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ Παλαιστίνης ὑπὸ

διαφόρων τῆς Εὐρώπης πεπαιδευμένων ἀνδρῶν συνταχθέντα καὶ ἐκδοθέντα συγγράμματα, συμποσούμενα εἰς τόμους 200, ὧν οἱ μὲν 106 εἶναι συνταγμένοι ὑπὸ Ἀγγλων, οἱ δὲ 80 ὑπὸ Γερμανῶν, οἱ δὲ 14 ὑπὸ Γάλλων. Ταῦτα πάντα προμηθευθέντα ἐστάλησαν ἐξ Εὐρώπης διὰ τοῦ Ἀρχιδιακόνου καὶ Καθηγητοῦ Κ. Φωτίου.

Ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Καμαράσῃ Θεοφάνης ὁ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου ἐκπαιδευτηρίου μέχρι τῆς ἀσθενείας, ἣτις ὑπῆρξεν αὐτῷ ὁ πρόδρομος τοῦ θανάτου, πολλὰ ὑπὲρ αὐτοῦ μοχθήσας, καὶ πρὸς μνήμην αἰδίων πολλὰ τῆς φιλομουσίας αὐτοῦ τεκμήρια καταλιπὼν τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἀγιοταφικῇ ἀδελφότητι, ἀφιέρωσε τὰ ἐν τῷ ὀπισθεν πίνακι διάφορα φιλολογικὰ συγγράμματα συμποσούμενα εἰς τόμους 15· πρὸς δὲ καὶ 18 ἄλλους τόμους μετὰ ταῦτα, τὰ ἅπαντα τοῦ Χρυσοστάμου ἐμπεριέχοντας, τῆς νεωτάτης τῶν Παρισίων ἐκδόσεως.

Ὁ Κ. Ἰω. Πρωτόδικος ὁ δύο ἔτη φιλοτίμως καὶ φιλοπόνως διδάξας ἐνταῦθα φιλολογικὰ μαθήματα, ἀφιέρωσεν 62 πίνακας τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου ὑπὸ Φλέζμαν ἐκδιδομένους.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐμῆς Σχολarchίας ἀφιερώθησαν ὑπὸ μὲν τοῦ Μακαριωτάτου ῥωσικὸν τι σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον, « Πλήρες ἡμερολόγιον ὅλων τῶν ἐορταζομένων ἁγίων τῆς ὀρθοδόξου καθολικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. » Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐνταῦθα διατρίβοντος Κ. Ἀλεξάνδρου Βασιλείου τοῦ διακεκριμένου Ἰταλοῦ ἱστοριογράφου ἐν ἀντίτυπον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἰταλιστὶ συνταχθέντος καὶ ἐνταῦθα δημοσιευθέντος συγγράμματος, ἐπιγραφομένου « Ἱστορία ἀρχαία τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Ἄννης. » Εἰς τὴν βιβλιοθήκην ταύτην ἐγένετο καὶ ἡ ἐξῆς προσθήκη χειρογράφων. Ἐν τινὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς γωνίᾳ ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ πάλαι ποτὲ πλουσίας βιβλιοθήκης τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων τῆς ὀρθοδόξου ἱεραίας πατέρων λείψανά τινα ἐκ τε τῶν ἐπιδρομῶν καὶ ἄλλων καιρικῶν περιστάσεων σωθέντα ἔκειντο ἡμελημένως καὶ ἀτάκτως ἐρριμμένα· τούτων τοὺς τελειότερους καὶ τὴν φθορὰν διαφυγόντας κώδικας λαβὼν, προσέθηκα εἰς τὴν βιβλιοθήκην ὡς κειμήλια τῆς ἀρχαιότητος, πρὸς πλοῦτον φιλολογικὸν τῆς βιβλιοθήκης καὶ πρὸς μνήμην αἰδίων τῶν πρὸ πολλῶν αἰώνων συγκροτησάντων ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ μνημ. βιβλιοθήκῃ καὶ τῶν κατὰ καιροὺς φιλομούσως διατηρησάντων τὰ πολύτιμα ταῦτα μνημεῖα. Εἰσὶ δὲ οἱ προστεθέντες κώδικες 30· ὧν οἱ μὲν δύο εἰσὶν ἀρμενιστὶ γεγραμμένοι ἐπὶ χάρτου, οἱ δὲ 3 ἀραβιστὶ, καὶ οὗτοι ἐπὶ χάρτου, οἱ δὲ 25 ἱεριστὶ, 17 ἐπὶ μεμβράνης καὶ 18 ἐπὶ χάρτου παχέως γεγραμμένοι. Παρὰ ταῦτα δὲ ἡγοράσθησαν καὶ 3 ἀντίτυπα τοῦ ἀραβικοῦ εὐαγγελίου ἐσχάτως ἐκδοθέντος εἰς Βηρυτὸν, ὧν τὰ μὲν 3

(1) Ἀμφότεραι αἱ τελευταῖαι δύο ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἐν Ζακύνθῳ Γεώργιον Τουρτούρη.